

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 3. De Timore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

necessitate, tanquam ad Patrem accurrat: in gremio tuo omnes molestias, curasque reijciat, & non secundum utilitatem suam, sed secundum largitatem tuam & diuitias tuas, ampla remedia omnium miserrum expectet. Amen.

De Timore. §. III.

TIMOR est fuga peccati, ne quis incurrat in temporalem aut æternam pœnam, ne perdat gloriam, & ne labatur in sui creatoris offensam. Iste dicitur timor Domini. Quoniam Deum, & ultorem, & peccatorum vindicem timemus, & in eius indignationem incidere formidamus. De quo David ait: *Venite filij, audite me, timorem Domini docebo vos.* Psal. 35. 12. Non, inquam, docebo vos scientiam sæcularem, quæ sine timore inflat, sed timorem Domini, qui sine scientia saluat.

Incitamenta ad timorem sunt: I. Opera iustitiæ Dei. *Si enim Angelis peccantibus Deus non pepercit,* 2. Pet. 2. 4. (ut Petrus in sua Canonica ait) *sed ru-*
dentibus

2. Pet. 2.

4.

dentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos, in iudicium reseruari. Si primos parentes ob esum pomi ex Paradyso deiecit, & vniuersam eorum posteritatem ad vitam destinatam morte damnauit. Si tempore Noe omne genus humanum, & omnem animam viuentem aquis eluui-onis immerfit. Si ciuitates Sodomorum & Gomorrhæorum terribili igne consumpsit. Si innumerabiles peccatores, nunc vnum, nunc alium, vt ex historijs constat, subita morte sustulit, & ad eruditionem nostram acerbissimas pœnas, quas in inferno patiuntur, aliquibus patefecit: Quid expectant miseri peccatores, qui habitant domos luteas, & terrenum habent fundamentum, si Dei mandata præterierint?

Psal. 110.

10.

II. Utilitas ipsius sancti timoris. Est namque timor, initium sapientiae, vt ait sanctus Dauid: *Initium sapientiae timor Domini.* Et Climacus ait: Vt Solis radius, domum per foramen ingressus, cuncta quæ in ea sunt, illuminat; ita timor Domini si fuerit in anima

in anima, cūcta ei peccata etiam minutissima ostendit. Est etiam exordium iustitiæ, & expulsoꝝ peccati; iuxta illud: *Timor Domini expellit peccatum: nam qui sine timore est, nō poterit iustificari.* Et Beda ait: *Difficile iustitia sine timore custoditur, quo iustus Deum quantò ardentius diligit, tantò solertius offendere cauet.* Et alio loco idem Eccles. ait: *Si non in timore Domini tenueris te instāter, cito subuertetur domus tua.* Est decor & pulchritudo omnium virtutum. *Quām magnus, inquit idem Sapiēs, qui inuenit sapientiam & scientiam, sed non est super timentem Dominum.* Timor Dei super omnia se superponit. *Beatus homo, cui donatum est habere timorem Dei, qui tenet illum, cui assimulabitur?* Est tandem timor, gemma sanctorum pretiosissima. Vnde Iob: *Sēper, quasi tumentes super me fluctus, timui Deum, & pondus eius ferre non potui.* Et Dauid sanctos adhortans ait: *Timete Dominum omnes sancti eius, quoniam nihil deest timentibus eam.*

Ecccl. 1.

27.

Ecccl. 25.

13.

Iob. 31.

23.

Psalm.

III. Incitat ad timorem passio
D 3 Christi:

Iusti, in
ligno vi-
ta tract.
de Timor-
e c. 4.

Christi: Magnum quippè malum est peccatum, ac proinde maximè timendum, cui tam grauis & difficilis parata est medicina. Ad quod optimè

Laurentius Iustinianus ait: Ex qualitate remedij facile cognoscitur vehementia languoris. Conspui namq; Christus voluit, vt nos lauaret: velari voluit, vt velamen culpæ & ignorantia in cordibus nostris auferret: in capite percuti, vt caput nostrum, scilicet Adam, sanitati restitueret: colaphis cedi, & verbis derideri, vt nos labijs & operibus ipsum laudaremus: demum occidi iubetur, vt vulneribus nostris pretioso sanguinis ipsius balsamo medeatur. Fusus est cruor Medici, & factus est medicamentum frenetici. Agnoscamus igitur, quã grauia sint nostra vulnera, pro quibus necesse fuit, Dominum Iesum vulnerari.

Actiones timoris sunt: I. Intellectum ad Dei seueritatem & iustitiam considerandam, & ad grauitatē peccatorum cognoscendam acuerere.

II. Vitæ antea actæ, ad euadendam pœnã, & vitandã Dei offensam, ponere, ac pro ea debitè satisfacere.

III

III. Omnia peccata non solum graua, verum & leuia, & imperfectio- nes (pro posse) fugere: iuxta illud: *Qui timet Deum, nihil negligit, & me- bra & sensus, & linguam ab omni actu illicito cohibere.* Eccl. 7.

IV. Aduersus tentationes confor- tari: Nam *timenti Dominum non oc- current mala; & vt poenam ac Dei of- fensam euadamus, insultus demonis, virtutum exercitatione & auxiliij po- stulatione, proterere.* Eccl. 33. 1.

V. Sollicitè diuina madata, ne Do- mino displiceamus, custodire, & Dei placita, hominum voluntatibus an- teponere.

VI. Deo per intimam & verissi- mam reuerentiam, tanquam vniuer- sali Domino, se submittere.

VII. Nostrum nihilum contèplari, facilitatem cadèndi, & gratiam per- dendi cognoscere, & infra oēs ho- mines, & in profundum vilitatis nos per propriam cognitionem deicere.

Postulatio timoris. Domine Iesu Christe supra quem *requieuit spiritus Domini, Patris tui, & cuius animam spi-* Isa. 11. 2.

ritus filialis timoris repleuit, quo etiam corda seruatorum tuorum abundantissimè reple, & per timorem ad amoris vehementiam & perfectionē intromittis: excita in cordibus nostris timorem castum, timorem sollicitum, timorem sanctum tuum, quo omnia tibi displicentia fugiamus, omnia tibi placentia aggrediamur, te diligentissimè reuereamur, & à cura bene operandi, & nostram salutem promouendi, nunquam cessemus. Amen.

DE VIRTUTE
charitatis.

CAPVT V.

CHARITAS, postrema virtutum Theologicarum, non tantum illarum, verum & omnium virtutum perfectissima est, ipsarumque forma & finis, & mentis nostræ essentialis perfectio. Est forma earum; sic. n. eam vocat Ambrosius, *Amb. lib. quoniam illis vitam, & motum in 2. in Luc. vitam eternam impertit.* Est finis, *quoniam omnes virtutum actiones*

m.